

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

KINEK AZ ÉRDEKEIT SZOLGÁLJA A „BALOLDAL”?

**MENJÜNK EL A NÉPSZAVAZÁSRA,
SZAVAZZUNK
NEMMEL!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

BALOLDALI ÉS NEMZETI,
HAZAFI ÉS INTERNACIONALISTA

Az október 2-i népszavazást illetően a Munkáspárt világos álláspontot foglalt el. Elmegyünk a népszavazásra és nemet mondunk a migránsok betelepítésére és az EU önkényére. Zrínyi Miklós katonái 1566-ban megvédték a hazát, ma nekünk szent kötelességünk ugyanezt tenni, mondtam Szigetváron. Egyik-másik liberális újság ezt már nem tudta megemléstzeni, és elkezdtek jópofáskodni azon, hogy milyen nacionalista lett az internacionalista Munkáspártból.

Megértem a liberálisok, sőt a szocialisták rémületét. A Munkáspárt arra volt képes az elmúlt 27 évben, amire a magát baloldalinak tituláló pártok sohasem. Baloldali párt voltunk és vagyunk, és egyben nemzeti, magyar párt. Baloldali és nemzeti! Együtt ez nagy erő!

Nagy utat tettünk meg. Valaha azt tanították, hogy a munkásnak nincs hazája, hiszen a tőke közös ellenség. Ez utóbbi igaz. A tőke minden munkás, minden dolgozó közös ellensége, legyen német, kínai vagy magyar. Jól látni ezt most, amikor az USA-EU partnerségi egyezmény (TTIP) a multinacionális tőke, legnagyobb tőkés cégek uralmát akarják teljessé tenni valamennyiünk felett. Egyszerre küzdünk a magyar dolgozóért, és Európa minden más dolgozójáért. Ugyanis nem elég a sárkány egyik fejét levágni, a sárkányt kell elpusztítani. Itt is, mindenütt.

De a munkásnak, a dolgozónak igen is van hazája. Magyarul beszélünk. Az Egri csillagokon és a Pál utcai fiúkon nőttünk fel. Történelmünk is ide köt, és sem mi, sem más nem törölheti a múltat,

legfeljebb papíron. Nem értünk egyet a célokkal, amiért a 20. században annyiszor hadba küldték a magyar embereket, de hősként emlékezünk az elesettekre. Az első világháborút a tőkés-feudális uralkodó osztály vesztette el, de Trianon nekünk is nemzeti tragédia. A második világháború, a felszabadulás fordulatot hozott a magyar dolgozó életében, de a magyarság szétszakítottságát ismét rögzítő párizsi békének mi sem örülünk. A rendszerváltást történelmi veszteségnek tartjuk, de azért itt maradunk, és küzdünk azért, hogy ismét jó élete legyen nem csak néhány magyarnak, hanem a többségnek, a munkájuknak élő dolgozó embernek.

Az MSZP az elmúlt évtizedekben a baloldal egyedüli megtestesítőjének tekintette magát, miközben kormányaik eladták a kereskedelmet a külföldi nagytőkének, alávették magukat az IMF receptjeinek, aminek munkanélküliség, szegénység, kiszolgáltatottság lett a vége. A munkásba, a dolgozóba rúgtak bele, és egyben Magyarországot szolgáltatták ki a külföldnek.

Mi tudjuk, hogy a tőkés akkor is tőkés, ha külföldi, és akkor is, ha magyar. Nem is álltunk egyetlen tőkés csoport mellé sem. De azt mondtuk: a magyar dolgozók többsége a magyar kis- és középvállalkozóknál dolgozik. Az ő munkahelyük, az ő jövőjük a tét. A dolgozónak segítünk, ha a magyar vállalkozókat védjük a külföldi tőkével szemben.

Tudjuk, hogy a magyar állam is tőkésállam, de mégis azt mondjuk: jobb, ha a vasút, a közlekedés, az energetika, az oktatás, az egészségügy a magyar állam kezében van, mintsem, hogy egyéni tőkésnek, netán külföldiek érdekeinek

rendeljük alá. Mondok egy példát: a filmforgalmazás külföldi kézben van. Mi az eredmény? Csak amerikai filmeket látunk, az amerikai világfelfogást, szemléletet ráengedték a magyarságra. Senki se mondja nekem, hogy ez jó!

Küzdünk a liberálisok és a liberális eszmékkel azonosuló szocialisták ellen. Ők elfogadták a globalizációt. Belenyugodtak abba, hogy Amerika diktálja, mi a jó és mi a rossz, mi a demokrácia és mi a diktatúra. Azt sem zavarja őket, hogy két olyan valaki verseng az elnöki posztért, akiket életkoruk miatt – ahogyan Somerset Maugham írta – kertésznek már senki sem alkalmazna, de az USA elnökének, a tőke kiszolgálójának tökéletesen alkalmasak. A liberalizmus a nemzeti kultúra, a nemzeti lét feladását jelenti. A szocialisták, akik az elmúlt 27 évben többször is együtt kormányoztak, sőt szimbiózisban éltek velük, a nemzettel együtt a munkás, a dolgozó érdekét is feladták, hiszen a pénzüralom végrehajtói lettek.

A Munkáspárt képes volt nemzetben és világban gondolkodni és lehetőségeihez mérten cselekedni is. Nem akarunk tőkés rendszert. Illetve nem egyszerűen nem akarunk, hiszen vannak mások is, akik szavakban nem akarnak, csak éppen kiegyeznek a nagytőkével, mondjuk az Európai Parlamentben. Mi teszünk ellene, küzdünk a tőke, a pénz uralma ellen.

Küzdünk a NATO ellen, mivel a NATO a tőkés rend külső biztosítója, ezért az ellenségünk. Küzdünk és nem csak nyilatkozatokat adunk ki. A NATO nyári varsói ülése idején más európai pártokkal együtt a Munkáspárt is ott volt a varsói utcákon, és tiltakoztunk.

Összefogunk a világ kommunista és munkáspártjaival, hogy visszaszorítsuk, ahol csak lehet, a tőke, a pénz uralmát, jobb fizetést, jobb életkörülményeket, több jogot vívjunk ki a dolgozóknak itt, Magyarországon, Európában és a világban. Összefogunk azért, hogy egy új világot teremtsünk, ahol nem a pénz számít, hanem az ember. A nemzet, a nép nem más, mint az emberek sokasága, vagyis mi.

EGY HÉT A MUNKÁSPÁRT ÉLETÉBŐL

SZEPTEMBER 9.

Ülést tartott a Munkáspárt Elnöksége. Megvitatta a Munkáspárt álláspontját az USA-EU egyezmény ügyében. Áttekintette a népszavazási kampány állását. (Képünkön Karacs Lajosné alelnök, Hajdu József, a KB titkára és Kovács Istvánné, aki a munkáspárti propagandabuszok mozzgatásáért felelős).

SZEPTEMBER 17.

A váratlan eső ellenére Zuglóban sor került a Munkáspárt kitelepülésére. Részt vett Szentpáli Kolos, a KB tagja. Kelendő volt az árunk, mert mire a nap kisütött, már nem maradt anyagunk. Pedig nagy mennyiséggel készültünk, tudtuk, hogy a Bosnyák tér nagy forgalomú csomópont.

SZEPTEMBER 9.

A Munkáspárt budapesti 3. régiójának csapata most Budafokon, a Városház téri buszmegállóba települt ki. Néhány méterre a FIDESZ is felállította a maga kiállítását. Semmivel sem érdeklődtek többen a kormánypárt iránt, mint a Munkáspárt iránt. Aki megkapta „A Szabadság” lapunkat és röplapjainkat, mindjárt „bújni” is kezdte azokat.

SZEPTEMBER 17.

Kecskeméten sem tántorította el a munkáspártiakat az eső. A helyiek nagyon komolyan veszik a KB döntését, és minden erővel igyekeznek meggyőzni az embereket: menjenek el szavazni október 2-án és mondjanak nemet!

60 ÉVE TÖRTÉNT – 1956 TANULSÁGAI

„60 ÉVE TÖRTÉNT – 1956 TANULSÁGAI”. LAPUNK ÚJ SOROZATÁNAK KILENCEDIK RÉSZÉT OLVASHATJÁK MOST. AZ ELMÚLT HETEKBEN VÉGIGJÁRTUNK TÖBB ORSZÁGOT. MEGISMERKEDTÜNK AZZAL, HOGY KÜLÖNBÖZŐ KOROK MIKÉNT VÉLEKEDTEK 1956 ESEMÉNYEIRŐL. IDEJE, HOGY NÉHÁNY KÖVETKEZTETÉST IS LEVONJUNK. VÉGÜL IS NEM TÖRTÉNELMET ÍRUNK, HANEM A TÖRTÉNELEM TANULSÁGAIT ÉRTELMEZZÜK A MA VISZONYAI KÖZÖTT.

MIÉRT KELL 1956-RÓL BESZÉLNÜNK?

A magyar társadalomban több nemzedék él együtt. A legidősebbek, akik felnőttként élték meg 1956-ot. Az idősebbek, akik akkor még gyerekek voltak, de a szocializmus évtizedei alatt sok mindent tanultak az eseményekről. És végezetül közöttünk vannak, ráadásul egyre növekvő létszámban, a fiatalok, akik nem élték meg sem 1956-ot, nem tanulták a szocializmus korszakának értelmezését.

Ez igaz a Munkáspártra és a Munkáspárt barátaira is. Mindegyik nemzedékhez szólnunk kell. A legidősebbnek sokszor elmondtuk, és most is elmondjuk, hogy nem hiába dolgoztak a szocializmusért. Ami körbe vesz bennünket a mai Magyarországon, jelentős mértékben az ő munkájuk eredménye, s ez független attól, hogy mit mond a hivatalos propaganda.

Az 50-60 évesekben a mai tudásunknak megfelelően szeretnénk megerősíteni annak tudatát, hogy nem butaságot, nem hazugságokat tanultak a szocializmus iskoláiban. Ma már sok mindent differenciáltabban láthatunk, de ezért nem kell ma másként látniuk a múltat. Azt a többlettudást, amelyet a rengeteg – ma már tanulmányozható – dokumentum, a könyvek, tanulmányok jelentenek, fel kell használni arra, hogy a fiatalokat, a történelemben kevésbé járatos barátainknak magyarázzuk 1956 és az azt követő évtizedek eseményeit.

ERŐSZAK ÉS VÉR

PUSZTÍTÁS ÉS ROMOK

A legfiatalabbaknak segíteni akarunk, megmutatva, hogy a történelmi események mindig összetettek, mindig sok szereplőjük van, és bizony nem egyformán élik meg az eseményeket a barikád egyik és másik oldalán. Szeretnénk nekik megmutatni, hogy – amint Marx és Engels írja a Kommunista Kiáltványban – „minden eddigi társadalom története osztályharcok története.” Így volt ez 1956-ban is, 1989-ben is, és így van ez ma is. Mi a munkások, a dolgozók szemével vizsgáljuk a történelmet, az ő igazukat keressük, az ő érdekeikért harcolunk.

JOGOS-E 1956 ÉS 1989 PÁRHUZAMBÁ ÁLLÍTÁSA?

Természetesen, igen! Mindkét esetben az volt a kérdés, hogy merre megy Magyarország. Megmarad-e a szocializmus útján, ahogyan a kommunisták és az emberek többsége akarta? Vagy rendszerváltás következik be, a szocializmust leverik és helyette kapitalizmust teremtenek?

A mai hivatalos propaganda éppen ezt az alapkérdést akarja elhomályosítani. Nem akarják, hogy a mai nemzedék feltegye a kérdést: mi is történt valójában? Megérte-e a rendszerváltás? Nem jobb-e mégis a szocializmus?

Vagyis nem „európaiságról”, nem „a magyar szellem helyreállításáról” volt

HOVÁ VEZETEK A TŰNTETÉSEK?

szó, hanem a szocializmus és a kapitalizmus egymás elleni küzdelméről. Ne feledjük az alábbiakat, ez a szemlélet jelent biztos iránytűt a mában való eligazodáshoz is.

A **tőkés társadalom**, más szóval a **kapitalizmus** olyan társadalom, ahol a politikai hatalom a tőkésosztály kezében van; a termelő eszközök, gyárak, bankok többsége magántulajdonban van; a gazdaság működésének alapja a piacgazdaság, azaz az alapvető folyamatokat a piac szabályozza. A kapitalizmusban a megtermelt javakat a tőke alapján osztják el.

A **szocializmus** ezzel szemben olyan társadalom, ahol a munkásosztály, a dolgozó osztályok kezében van a politikai hatalom; a termelő eszközök, gyárak, bankok többsége közösségi tulajdonban van; a gazdaságirányításában tervgazdaság érvényesül. A szocializmusban az elosztás elve a munka. Mindenki az elvégzett munkája alapján részesül.

A Munkáspárt új programja a jövő feladatául az **új közösségi társadalmat** jelöli meg. Az új közösségi társadalom a lényegét tekintve nem más, mint szocializmus. Ezt az új fogalmat használja a program, hogy megmutassa: a jövő szocializmusa jobb lesz, mint a korábbi időszakok társadalmá. Nem ismétli meg a múlt hibáit és más, gazdagabb anyagi és tudományos háttérrel jön létre.

A TŐKE NEM BOCSÁJTOTTA MEG 1917-ET ÉS 1945-ÖT

A vilákapitalizmus, azaz a világ leggazdagabb tőkései soha sem bocsájtották meg, hogy a munkások és parasztok milliói a 20. században kétszer is elvették hatalmuk egy részét. Ugye, emlékeznek? 1917-ben és 1945-ben?

Mit veszítettek el a tőkésék? Területet, piacot, befolyási övezeteket. Ez igen nagy csapás volt rájuk. 1990 után Oroszországot például éppen ezért kellett térdre kényszeríteni. A tőkésék szabad hozzáférést akartak az orosz energia forrásokhoz és a saját áruikat eladni az orosz piacon.

A tőke mást is veszített. A legyőzhetetlenség mítoszát. A világon munkások és parasztok milliói értették meg, hogy a tőkést engedményekre lehet kényszeríteni, sőt idővel le lehet győzni. Nyugat-Európa jóléti társadalmi soha sem jöttek volna létre, ha nincs a Szovjetunió, ha nincsenek a szocialista

országok. A nyugati tőkésék kénytelenek voltak szociális engedményeket, magasabb életszínvonalat, több fizetést, több nyugdíjat, kedvezményeket adni a saját dolgozó tömegeinek, hogy ne akarják 1917 és 1945 példáját követni.

Hogy ez mennyire így volt, bizonyítja az is, hogy a nyugati tőkésék visszaveszik a korábbi engedményeket, mivel már nincs meg a külső kényszerítő erő, a példa, a szocializmus.

De önmagában már az sem elegendő a tőkésnek, hogy a szocializmus, mint élő valóság nem létezik. Az emléket is ki akarják törölni az emberek fejéből, mert az emlék is veszélyes. Ezért folyik mindenütt nyugaton könyörtelen antikommunista propaganda, a múlt befeketítése, meghamisítása, ezért mossák össze a fasizmust és a szocializmust.

1956- 1989: HASONLÓSÁGOK ÉS KÜLÖNBSÉGEK

1956-ot és 1989-et ebből a megközelítésből kell szemlélnünk. 1956-ban is és 1989-ben is a nyugati tőkésék megkíséreltek

SZABADSÁGHARCOS 1956-BAN

AZ MSZMP VEZETÉSE MŰKÖDÉSKÉPTELENNÉ VÁLIK

megdönteni Magyarországon a szocializmust, és visszaállítani a kapitalizmust.

1956-ban ez nem sikerült. Miért nem? Az USA és a Szovjetunió között erőegyensúly volt. Mindkét fél értette, hogy a megsemmisülés kockázata nélkül nem támadhatja meg a másikat. A szocializmus megdöntése 1956-ban azt jelentette volna, hogy az USA megváltoztatja a második világháború nyomán létrejött viszonyokat és erővel visszaszólitja a Szovjetuniót és szövetségeseit. Ez azonban szovjet-amerikai háborút jelentett volna, amit az USA nem mert kockáztatni.

Pár évvel később, 1961-ben Nyikita Hruscsov ad arra utasítást, hogy Kubába telepítsenek szovjet rakétákat. Ez azt jelentette volna, hogy a Szovjetunió az USA-t szorítja vissza és közvetlenül a határai mentén fenyegeti. Ez is háborút jelentett volna, amelyet sem a szovjet, sem az amerikai vezetés nem vállalt. 1956-ban az USA, 1961-ben a Szovjetunió visszakozott.

Az erőegyensúly megléte mellett volt még egy fontos körülmény. A szocialista országok egységesek voltak. Emlékezzünk csak arra, hogy 1956-ban a Szovjetunió, Kína, Jugoszlávia egységesen fellépett a magyarországi szocializmus megvédése mellett.

1989-re mindez a múlté. A gorbacsovi politika nyomán egyoldalúan csökkentik a szovjet fegyveres erőket, a hadászati erőegyensúly megszűnik. Ez azt jelentette, hogy az USA és szövetségeseinek 1989-ben már nem kellett attól tartaniuk, hogy a szovjetek visszalőnek.

A nyugati tőkésnek számára alapvető jelentősége volt annak, hogy ez erős Szovjetunió vagy egy erős Oroszország sohase térjen vissza. 1991-ben ezért támogatták, hogy Jelcin vezetésével leverjék a Janajev-féle államcsínyt. Majd 1993-ban azt is megengedték, hogy Jelcin saját parlamentjüket szétlővesse. Egy volt a lényeg: maradjon a nyugatot kiszolgáló Jelcin! Putyin megjelenése ezért okozott pánikot a tőkés világban, és ezért tesznek meg ma is mindent azért, hogy megbuktassák.

1989-ben nem csak az erőegyensúly volt a múlté, hanem a szocialista világ egysége is. A Szovjetunió az SZKP 1956-os XX. kongresszusa után egyre inkább a szociáldemokrácia irányába ment. Ez volt igaz Hruscsov és Gorbacsov időszakára. Leonid Brezsnyev időszakában, 1964-89

között a szovjetek óriási erőfeszítéseket tettek az erőegyensúly visszaszerzésére és a tőkés visszaszorítására.

1956 után Kína nem értett egyet az SZKP hruscsovi politikájával. A szocialista világ egysége nem állt helyre később sem. 1989-ben a szocialista országok nem tudtak egységesen fellépni a tőke ellen.

A RENDSZERVÁLTÁS MÓDSZEREI

1956 tapasztalatait nagyon komolyan figyelembe vették az 1989-es események tervezésénél. 1956-ban a tőkés célja népi elégedetlenség szítása volt, ami elvezethet népfelkeléshez és végül a szocializmus erőszakos megdöntéséhez. 1956-ban tehát az erőszak, az utca mozgatása döntő tényező volt.

Mi történt valójában? Az emberek kimentek az utcára. Az események radikalizálódtak. Újabb és újabb követelések jelentek meg, amelyek jelentős része már nem a szocializmust akarta javítani, hanem a kapitalizmust visszahozni. Az emberek megértették, hogy az utcán barikádok vannak, és a barikádnak két oldala van. Választani kellett!

1989-ben a nyugat pontosan ezt akarta elkerülni. Minden áron meg akarta akadályozni, hogy az emberek rájöjjenek a valóságos célra, a szocializmus megdöntésére. Nem beszéltek ellenforradalomról, hanem modellváltásról, majd rendszerváltásról, majd rendszerváltásról. Európat, jobb életet ígértek, és azt sugallták, hogy mindazt, ami jó volt a szocializmusban, azt meg lehet tartani, és hozzá lehet tenni azt, ami jó a kapitalizmusban. A cél az emberek megtévesztése volt.

Ennek érdekében aláásták a szocializmus intézményeinek tekintélyét, szembefordították az embereket a szocialista állammal. A módszerek lényegében ugyanazok voltak.

- **Párt megosztása reformerekre és konzervatívokra**
1956-ban a Petőfi kör értelmisége Nagy Imrét kiálltja ki a reformok képviselőjének. 1989-ben ezt a szerepet Nyers Rezső, Pozsgay Imre és mások kapják. 1956-ban Petőfi kör működik, 1989-ben MSZMP-reformkörök.
- **A nép, mint jó és a párt, mint rossz szembeállítás**
A jelszó ugyanaz mind a két esetben. A nép okos, bölcs, csak a kommunisták a bűnösök. Megindul a kommunisták

SZÁZEZREK BÚCSÚZTATJÁK KÁDÁR JÁNOST 1989 NYARÁN

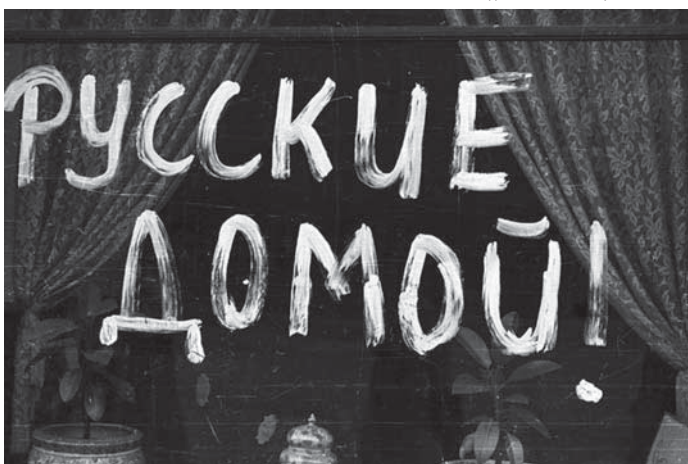

A FIDESZ SZERVEZŐDÉSE A RENDSZERVÁLTÁS ELŐTT

megkülönböztetése, üldözése. Mivel a nyugati taktikája a békés rendszerváltás, 1989-ben nem kerül sor a pártok ostromára, nincs Köztársaság tér.

- **A jó párttagság, és a rossz vezetők szembe állítása** 1956-ban az egyszerű párttagok dicsérik, a vezetőket, Rákosit és a vezetés más tagjait állítják pellengérré. A végcél mindkét esetben ugyanaz: a kormányzópárt demoralizálása és kikapcsolása az osztályharcból.
- **Rajk újratemetése – Nagy Imre újratemetése** 1956-ban Rajk László demonstratív újratemetése hivatott a lelki nyomást gyakorolni a népre, fokozni a pszichózist. 1989-ben – bármilyen furcsa – ugyanezt a módszert használják. Nagy Imre újratemetése hivatott a szocializmus elleni erőket összefogni és megfélemlíteni a szocializmus híveit. 1989-ben azonban történik egy esemény, amely majdnem keresztülhúzza a tőkés számításait. Az MSZMP főtitkára, Grósz Károly az utolsó pillanatban tömegeseménnyé változtatja Kádár János temetését. Az emberek tömegével mennek az utcára. Grósz azonban nem tudja már a temetést a szocializmus megvédésére használni.
- **ÁVH támadása 1956-ban, a III/III támadása (Dunagate) 1989-ben**
Az állambiztonsági szervek bármely kormány számára döntő jelentőségűek. 1956-ban a tőkés köröknek sikerül elérni, hogy az emberek szembe forduljanak az állambiztonsági szervekkel. Az ÁVH elbizonytalanodik, nem képes a szocializmus védelmére. 1989-ben ugyanezt ismétlik meg, csak most a politikai rendőrséget, a BM III/III. csoportfőnökségét támadják. Az eredmény ugyanaz: az állambiztonságot kikapcsolják az osztályharcból.

„RUSZKIK, HAZA”

- **A Néphadsereg depolitizálása mindkét esetben** 1956-ban is, 1989-ben is a cél a hadsereg depolitizálása. A hadsereg vezetése mindkét esetben megijed. 1989 őszen történik egy gyenge kísérlet a Néphadsereg aktivizálására, de világos politikai irányvonal, és egyértelmű vezetés hiányában az egész meghal még mielőtt megszületett volna.
- **A gazdasági nehézségek válságként való beállítása mindkét esetben**

A szocializmusnak mindkét időszakban voltak nehézségei, de ezek nem voltak leküzdhetetlenek. 1989-ben elhitették az emberekkel, hogy válság van, és csak egy út van, a kapitalizmus. Ez nem volt igaz. Magyarországon nem volt sem éhség, sem tömeges nélkülözés. Az embereket sikerült manipulálni.

- **A közvélemény manipulálása. 1956-ban demokrácia, szabadság, szabad sajtó, 1989-ben Európa, vállalkozás, demokrácia**

Senki sem beszélt kapitalizmusról, senki sem mondta meg, hogy a kapitalizmusban a pénz az úr. Az embereket becsapták. Évek, évtizedek kellene ahhoz, hogy az emberek felébredjenek.

- **Oroszellenesség felhasználása mindkét esetben** 1956-ban a fő jelszóra a szovjet csapatok kivonása, az oroszok alóli felszabadulás volt. 1989-ben ki ne emlékezne az MDF plakátjára „Tovariszi konyec”. A nemzeti érzés felszítása, a szovjet- és oroszellenesség fegyver volt azok kezében, akik alapvető célja a szocialista társadalom, a munkás-paraszthatalom megdöntése volt.

MDF-PLAKÁT 1989-BEN

ÁLSZENT HUMANISTÁK

Kor, származás, földrajzi hely az, ami meghatározza az „Ember” szót? Erősen kétlem. Nem vallási vagy ideológiai kérdés, hogy a gyengébbnek, a kisebbnek, a rászorulónak segíteni kell. Emberi kötelesség, lehetőségeink szerint. Velem is megesezt, hogy szívesen adtam volna a „fantasztikus demokráciában” szép arcú, láthatóan okos koldusnak pénzt, de nem volt nálam. De annyit ki tudtam nyökögni, hogy, „sajnos, most nincs” – és egy bátortalan, lesütött szemű mosoly is jutott hozzá. A koldus visszamosolygott, és csak annyit mondott: köszönöm.

Mi szégyelljük magunkat, miközben apáink, nagyapáink pontosan azért küzdöttek, hogy ilyen soha többé ne fordulhasson elő. Ne legyen éhező, hajléktalan, szegény, írástudatlan. Nos, ez most nem kicsit máshogyan van...

S erre jönnek az „illegális bevándorlók”. Nem, nem menekültek, hanem egy (talán megtévesztett) haszonvágóból új territóriumot kereső – s követelő – migránsok. Akik ingyen kosztot, kvártélyt, nőt és kiszolgáltatást várnak.

Meglep, amikor a Nagy-Britanniába költözött, ám ott szorgosan (értelmiséginek nevezett) dolgozó ismerőseim egy része nemes egyszerűséggel „rasszista szemeteknek” tekintik azokat a magyar embereket, akik találkoztak már ennek az invázióknak akár nyomaival is. Mivel ott mennyire jól működik a „multikulti”.

Az a baj, hogy ez nem igaz. Igenis vannak „elkülönített körzetek” Párizstól Brüsszelen át Berlinig, s még onnan is tovább, de biztos, hogy ezt a már meglévő bajainkon felül be tudjuk vállalni? Van rá lehetőségünk? Szemlátomást a nálunk gazdagabbak sem tudják ezt kezelni.

Lehet álszentkedni, de segíteni csak úgy és annak lehet, aki akar és – bocsánat – tud is tenni azért, hogy jobb élete legyen. Beloianisz nevű településünk sem véletlenül jött létre.

A végtelenül rasszistázó és magas lóról álliberálisan, ám annál önhittebben kommunikáló emberekről egyetlen véleményem van: nem tudják, hogy mit beszélnek. Talán pusztán azért, mert ők még a közvetlen környezetükben nem találkoztak kellemetlen helyzettel, vagy, mert nagyon hinni akarnak az „ember jóságában”. Talán ugyanaz a kettő.

Magam részéről tavaly – amikor a Köztársaság térnél (elnézést, II. János Pál pápa tér) ki akartam szállni az autóból, nem mertem. Úgy, és ahogyan méregettek, amilyen (nem értettem, de tudtam) trágár szavakat mutogattak, inkább visszaültem. Pedig nem vagyok egy áldozat-típus. Laktam cigányok lakta környéken, nem voltak egyszerűek (visszatérhetnének arra az ominózus asszimiláció szóra és tetre), de van különbség.

20 év körüli, adott kultúrában felnőtt emberek nem fognak megváltozni, ha nem akarnak. Csodás innen-onnan érkezett orvosaink vannak, akik itt tanultak, itt házasodtak, szereti őket mindenki. Sem ők, sem a többi más országban munkával élni kívánó nem illegális bevándorló, hanem normális munkavállaló.

Nincs varázsszer, csodapor.

Aki csak elvár, de nem teljesít – nyelvtudást, szakmát, bármit – az ballagjon csak szépen haza. Mert azért jött, mert ott is felesleges volt.

Nem segítséget kér, hanem segítyt követel.

Nem ugyanaz.

CSEH KATALIN

OROSZ VÁLASZTÁSOK: TOVÁBBRA IS MÁSODIK HELYEN A KOMMUNISTÁK

A szavazatok 95 százalékának összeszámolása látható, hogy az orosz választók 48 százaléka ment el szavazni a múlt heti orosz parlamenti választásokon.

Most már biztos, hogy az Egységes Oroszország nyerte meg a választásokat. A 225 egyéni választókerületből 205-ben az ő jelöltjeik győztek, és az országos pártlistára leadott szavazatok 54 százalékát is megkapták. Ez együttesen 343 helyet jelent a 450 fős orosz parlamentben. A párt így 105 fővel növelte meg a képviselőinek a számát. A jövőre nézve ez azt jelenti, hogy az orosz kormánypárt megváltoztathatja az alkotmányt, és bármilyen törvényt átvihet a parlamenten.

Az orosz parlament második legerősebb pártja továbbra is a Gennagyij Zjuganov vezette Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja (KPRF). 7 egyéni választókerületben tudtak győzni, az országos listán pedig 35 helyhez jutottak, összesen 42 mandátuma van a pártnak. Ez azt jelenti, hogy a korábbiakhoz képest 50 helyet elveszítettek.

A Vlagyimir Zsirinovszkij vezette Liberális Demokrata Párt (LDPR) is jelentős veszteséget könyvelhet el, 39 helyhez jutottak, 17-tel kevesebbhez, mint korábban.

A Dumába az országos listán még egy párt jutott be, az Igazságos Oroszország párt 23 helyet kapott. A többi párt nem érte el az 5 százalékos küszöböt. A KPRF-vel szemben konkurensként indított Oroszország Kommunista Pártja

AZ OROSZ PARLAMENT ÉPULETE

2,28 százalékot kapott. Az egyéni választókeruletekből a Haza Párt és a Polgári Platform 1-1 mandátumhoz jutott.

Vlagyimir Putyin elnök szerint az eredmény azt mutatja, hogy "az emberek bíznak az Egységes Oroszország pártban, és ez a válaszuk azokra a külső kísérletekre, amelyek Oroszország stabilitását belülről akarják aláásni."

A KPRF elnöke úgy nyilatkozott, hogy "nem lehet győztes senki olyan helyzetben, amikor megalázzák a népet." Utalt arra, hogy az emberek több mint fele nem ment el szavazni. Zjuganov felhívta a figyelmet arra, hogy este 6 óráig a választóknak csak egyharmada jelent meg, majd rohamosan nőtt a részvételi arány, s az új szavazók többsége a kormánypártra szavazott.

SZENT KÖTELESSÉGÜNK VÉDENI A HAZÁT

Szeptemberi kitelepüléseinken két politikai feladatunkat összekapcsolva vagyunk jelen az utcán. A zuglói helyszín megválasztásánál – a Hungária krt és Kerepesi út sarki patika előtt – a várható időközi választás területét vettük célba, amely körzetet teljes területén megszórjuk a népszavazási véleményünkkel. Úgy gondolkodunk, hogy emlékeztetni kell a választópolgárokat a létezésünkre.

Ezzel a szórólappal és újsággal kezdeményeztünk beszélgetést a XVI. kerületben, és szereztünk aláírásokat az immár állandó kitelepülési helyszínen, a Jókai utcában. Nem volt betervezve, de úgy döntöttünk, hogy mi sem maradhattunk ki a Bosnyák téri pártfelhozatalból. Tudniuk kell az embereknek Zuglóban és Újpalotán is, hogy a Munkáspárt miért mozgósít arra, hogy a „NEM”-re szavazzunk. Aktuális szórólapunk sok értékes beszélgetést eredményezett mind három helyszínen, ahol a választási felelősök vezették a kitelepülési csapatokat.

BARÁTHNÉ ÉVA

AKI LEBECSÜLI A NÉPSZAVAZÁST AZ LEBECSÜLI AZ EMBEREK AKARATÁT

Aki lebecsüli a népszavazást, az lebecsüli a demokráciát, aki lebecsüli a demokráciát az lebecsüli az emberek akaratát – ezekkel a szavakkal kezdte a sajtótájékoztatót Thürmer Gyula Békéscsabán. Hozzátette: az októberi nem parlamenti választás lesz, majd 2018-ban kell a népnek megítélnie, hogy a kormány teremtett-e elég munkahelyet, elég olcsó-e a kenyér, egyáltalán jól élünk-e. Most arról van szó, hogy akarunk-e menekülteket, vagy nem akarunk, akarjuk-e, hogy az Európai Unió ránk erőltessen a megkérdezésünk nélkül menekülteket vagy nem akarjuk. És erre a kérdésre azt gondolom, hogy lehet választ adni. A Munkáspárt arra biztatja a választópolgárokat, hogy vegyenek részt és szavazzanak nemmel az október 2-ai népszavazáson.

Thürmer Gyula újságírói kérdésre kifejtette: szolidárisak az ide érkezőkkel, a nehéz helyzetben lévőkkel, de a problémát ott kell rendezni, ahol az van. Úgy vélte: abba kellene hagyni a háborút Szíriában, megfelelő munka- és életlehetőségeket teremteni az érintett országokban.

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke ismertette az álláspontjukat, miszerint mindenkinek nemmel kellene szavaznia, hogy jelezze, nem szeretne fejet hajtani az Európai Unió követeléseire elött. Kérdésünkre, hogy mi lehet az EU reakciója, ha sikeres lesz a népszavazás, azt mondta, hogy akkor talán ők is elgondolkoznak.

GÁL FERENC ÉS THÜRMER GYULA SAJTÓTÁJÉKOZTATÓJA

Megkérdezték a párt elnökét, hogy szerinte hatással lesz-e a népszavazás az EU álláspontjára. Az ember néha azt gondolná, hogy csupa ostoba ember ül az Európai Unió vezetésében, de nem gondolnám, hogy ez így van – mondta Thürmer Gyula. „Szerintem ott is tudják, hogy Kelet-Európa stabilitása egy rendkívül fontos dolog. Ezt a stabilitást veszélyeztetheti akár egy háború, de az is, ha tömegével engednénk be a menekülteket. Valószínűnek tartom, hogy az unió is meggondolná, hogy erőltessenek-e egy olyan dolgot, amelyről egy egész ország mondta azt, hogy köszönjük, de nem kérünk belőle. Ez biztatás lehet akár a környező országok számára is, akik lehet, hogy hasonlóan gondolkodnak” – tette hozzá.

Jól sikerült kampánynapot szervezett a Munkáspárt Békés megyei vezetése. Gál Ferenc elnök és Ujj György, a KB tagja hetek óta egyeztettek a programokat. A nap Békéscsabán gazdag sajtóprogrammal indult. Ennek szervezéséért Bánhegyi József volt a felelős, aki korábban megyei elnökként dolgozott, most pedig a csabaikat fogja össze. A Munkáspárt gondolataira valamennyi helyi média kíváncsi volt.

BÉKÉSCSABAI KAMPÁNYGYŰLÉS

Békéscsabán sétalóutcáján szívesen fogadták az emberek A Szabadságot. Nem olyan nehéz kitelepülést szervezni, jegyezte meg a párt elnöke. Gyakrabban, akár hetente ki kell menni a békéscsabai utcára, és nem marad el az eredmény!

Gyulán Nagy Sándor, a párt helyi vezetője már nagy rutinnal szervezte a kampánygyűlést. A hőség nem segítette a gyűlést, de szerencsére a gyulai média jelen volt.

Thürmer Gyula a rendezvény előtt udvariassági látogatást tett Gyula polgármesterénél, dr. Görgényi Ernőnél.

KAMPÁNY GYULÁN

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

SZENT KÖTELESSÉGÜNK VÉDENI A HAZÁT

ALÁÍRÁSGYŰJTÉS SZIGETVÁRON

Ha Zrínyi Miklós és katonái 1566-ban meg tudták védeni a hazát a törökkel szemben, akkor nekünk, Zrínyi késői utódainak szent kötelességünk védeni a hazát, a magyar embereket az Európai Unió diktatórikus törekvéseivel szemben. – hangsúlyozta Thürmer Gyula a Baranya megyei népszavazási kampány első állomásán, Szigetváron.

A szigetvári piac előtt az emberek érdeklődéssel vették körül a munkáspárti csapatot. Horváth József megyei elnök vezetésével ott volt a megyeiek színe-java. Különösen megnőtt az érdeklődés, amikor az M1 délelőtti adásába „élőben” bekapcsolták Thürmer Gyulát. Az adás után nem sokkal már jöttek az emberek. Egyetértünk, ezt kell mondani! – hangzott minden irányból.

Az M1 a párt elnökét nem csak a migránsügyről kérdezte. Egy esztendeje hangzott el Gyurcsány Ferenc balatonöszödi beszéde, mi az Ön véleménye most? – kérdezték. Gyurcsány beszéde az elmúlt évtizedek politikatörténetének legmocskosabb, legtisztességtelenebb, legaljasabb beszéde. Nem csak az MSZP egyszerű tagjaira hozott szégyent, hanem az egész

PÉCSI AKCIÓ

magyar népre. Ha én lettem volna akkor a miniszterelnök, azonnal lemondtam volna. Gyurcsány pedig ma is aktív szereplő, a DK elnöke. Szégyen!

Pécsett, a piac előtt is sok érdeklődővel találkozott a munkáspárti csapat. A nyár utolsó kánikulai napja mindenkit próbára tett, de vitték A Szabadságot, a párt szórólapjait.

„Van nekünk elég gondunk a menekültek nélkül is.” – adta meg az alaphangot Thürmer Gyula beszédében. Október másodikán mondjunk nemet a menekültekre és az Európai Unió akarataira. „Nem olyan Európai Uniót akarunk, ahol parancsolgatnak nekünk a nagyok. Döntsenek a nemzetek, döntsenek a népek!” – mondta.

A nap folyamán Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke Karacs Lajosné alelnök kíséretében felkereste Páva Zsoltot, Pécs város polgármesterét. A párt elnöke a város emlékkönyvében tett bejegyzésében sok sikert, biztos máj és kiszámítható jövőt kívánt Pécs lakóinak.

INTERJÚ PÉCSETT

MUNKÁSPÁRT AZ EMBEREK KÖZÖTT

